

Bemærkninger i Anledning af Hr. Jürgensens Foredrag om uægte fødte Børn og deres Mødres Retsstilling.

At det ganske vist er ønskeligt, at der raades Bod paa den blodige Uret, der hidtil har været Vedtægt lige overfor det uægte Barn og dets Moder, kan ikke nægtes; og at det er tydeligt, at de Love, der læsse en saa ulige større Del af Byrden paa de svageste Skuldre, ere skrevne af Mænd, det kunde man læse sig til mellem Linierne, om man ikke vidste det. Men paa den anden Side maa vi passe paa, at det ikke bliver til Skade for den ægteviede Hustru, hvad der arbejdes for at beskytte den i ulovlige Forhold faldne Kvinde; den første er i sin fulde Ret, den sidste har dog, i det mindste til en vis Grad, forbrudt sig imod Samfundets Sæder. Den ægteviede Hustru er paa Forhaand ikke saa vel stillet, at man skal end mere forværre hendes Stilling ved at hævde Moderen til det uægte Barn paa hendes Bekostning. Og jeg kan ikke se rettere, end at bliver Hr. Emil Jürgensens Forslag i sin hele Udstrækning taget til Rettesnor for nye Love til Beskyttelse for det uægte Barn og dets Moder, da vil det gaa meget ud over den ægteviede Hustru og dennes Børn. Ville Mændene virkelig give den forførte Kvinde og dennes Barn Oprejsning, lad dem da være retfærdige, og lad dem saa sørge for, at det bliver dem selv udelukkende, saa vidt det er muligt, der betale Gildet. Der er et gammelt Ord der hedder: at skære bred Rem af anden Mands Ryg; mig forekommer det, at dette passer godt her, naar jeg ser hvormeget det kommer til at gaa ud over Hustruen og de ægtefødte Børn, dersom Hr. Jürgensens Forslag bliver taget til Følge.

Det hedder sig jo: alt hvad der er Mandens er Hustruens, og alt hvad der er Hustruens er Mandens; kort sagt, alt hvad der haves er Fælleseje; rigtignok gives der Manden udelukkende Dispositionsret over dette Fælleseje; men skal der tillægges Loven om Fælleseje nogen Mening, maa dette dog være den, at Midlerne skulle anvendes til fælles Gode og Udbytte for begge Ægtefællerne; *men med hvad Ret kan saa Manden anvende en ubegrænset Del af denne fælles Formue til et hans Hustru, mildest talt, uvedkommende Formaal, nem-*